

Hogyan vizsgáltuk az energiaiitalokat?

Színes papírba csomagolt energiaiitalok és papírdarabok vannak az asztalon. Eközben megjelenik a cím: „Hogyan vizsgáltuk? energiaiital: aminosav-tartalom”

Energiaiitalt öntenek egy pohárba, közben megjelenik egy felirat: Az energiaiitalok esetében a cél a szabad aminosavak meghatározása.

Laboratóriumi felvételek, amelyek az energiaiitalok aminosav-tartalmának vizsgálatát mutatják be a [Hogyan vizsgáltuk az energiaiitalokat? című cikk](#) illusztrálásaként.

Az egyes felvételeken a vizsgálat főbb lépései jelennek meg feliratként:

A szabad aminosavakat híg sósavval nyerik ki a mintákból.

A sósavval vegyített mintát egy órán át rázatják rázógépen.

Az együtt kioldódott nitrogéntartalmú makromolekulákat szulfo-szalicilsavval csapják ki, és szűréssel távolítják el.

A szűrt oldat kémhatását $\text{pH} = 6$ értékre állítják be.

Az aminosavak önmagukban nem láthatóak a mérést végző HPLC műszer számára, ezért a készülék származékképzőket ad a mintához, majd a kromatográfiás oszlopon szétválasztja az aminosavakat.

Az oszlopról a minta egy detektorba kerül, amely elektromos jelet generál, majd a számítógépes szoftver által generált kromatográfiás csúcsban válik értelmezhetővé az érték.

A záróképernyőn a Szupermenta logója és a „Szupermenta A Nébih termékteszt oldala” felirat jelenik meg.